

DORPSKRANT DRIMMELEN

Jaargang 5, nummer 3

21 september 2011

Vroeger woonden in ons dorp tal van hardwerkende mannen, die hun kost verdienden in de Biesbosch. Nu worden hun huizen bewoond door andere hardwerkende mannen.

Als volgend jaar een moeder, echtgenoot van zo'n hardwerkende man, haar kind van zes van de school het Klaverblad haalt zal het kind plotseling vragen: 'Mama wat doet die boot daar?' 'Die boot, dat noemen wij een aak, een rietaak. Vroeger, lang geleden, werd die in de Biesbosch gebruikt om er hout en riet op te laden.' 'Arbeiders stonden 's morgens om vijf uur op om al dat zware werk te doen. Eerst hout hakken en riet snijden en dan op de aak sjouwen.

En die arbeiders sliepen ook in die aak. Soms een hele week. Dat waren nog eens hardwerkende mannen.' 'Maar mijn papa werkt toch ook hard. Die staat ook iedere ochtend om vijf uur op mam.' 'Ja,' zegt mama, 'dat doet hij omdat naar Amsterdam moet en dan staat hij vaak een uur lang in de file.' 'Slaapt papa ook in de auto als hij 's nachts niet thuiskomt?' 'Nee kindje dan slaapt hij in een hotel.' 'Dat is wel een beetje flauw van papa.'

'Mag ik een boterham met hagelslag?'

Uw hoofdredacteur

BARTJEN DE LEEUW veteraan met een rouwrandje

Bartjen kreeg op 9 september een *Draaginsigne Gewonden* uitgereikt door burgemeester G. de Kok. Zo'n onderscheiding krijgt iemand die tijdens een vredesmissie in een gevechtshandeling gewond is geraakt.

Wat vooraf ging. Bartjen fietst zijn postrondje en stapt voor mijn deur af. Of ik op 9 september aanwezig zou willen zijn. Waarom Bart? **Hij vertelt met de te bestellen post nog in handen.** 'Ik ben twee keer in Kosovo (voormalig Joegoslavië) geweest, éénmaal in Zaire en Rwanda. In 1994 ben ik een aantal dagen gegijzeld geweest door Rwandese rebellen en heb er onder vuur gelegen. Ik ben niet lichamelijk gewond geraakt maar heb wel een klap gekregen, als je snapt wat ik bedoel ... **Zal ik nog eens terugkomen om het precies uit te leggen?**

Inmiddels zit hij op het bankje voor mijn huis. We hebben de tijd. 'Je moet weten dat een mensenleven niet telt daar. Mensen stierven als bosjes om je heen. De middelen om de rebellen uit te schakelen en jezelf te beveiligen waren te gering. Er was ook te weinig water, medicijnen en voedsel. Er zaten daar 1,5 miljoen vluchtelingen in kampen. Wij moesten hen veiligheid garanderen, ziektes helpen bestrijden en de doden begraven.'

En de gevolgen?

'Ik zal verder moeten leven met het posttraumatisch stress-syndroom. In 1996 ben ik met eervol ontslag gegaan. Maar de afhandeling van 'het geheel' is slecht geregeld. 75 veteranen uit allerlei missies claimen letselschade bij defensie. En dat blijkt een heel moeilijk en lang verhaal te zijn.

COLOFON

Redactie:

Rinus Rasenberg (hoofdredacteur)
tel. 681932 / 06-22499780
Els Pellikaan (secretariaat)
tel. 06-29070826
Margit Rietveld (vormgeving)
Adriaan Snoek (fotografie)
tel. 682663

Correspondenten:

Kees Brouwers: Dorpsstraat,
Weitjes, Boomgaard, Stationsweg
Els Pellikaan: Kuipershoek
Louis van Suijlekom: Amalia van
Solmsstraat, 't Fort
Ricarde van Drimmelen: Herengracht
Sjaak van Schie: Oud-Drimmelen
Anita van Gennip: Vaartkant
Jennie Aarts: Batterij

Bezorger:

Coert van Opstal

E-mail-adres:

dorpskrant.drimmelen@hotmail.com

Rabo-bankrekening:

136024416 t.n.v. M.H.B. Rietveld
inz. Dorpskrant Drimmelen

OPEN ATELIERDAGEN

Op zaterdag 1 en zondag 2 oktober
tussen 11.00 en 17.00 uur bent u wel-
kom bij Nel Reijntjens, Dorpsstraat 6
en Ren Timmermans, Herengracht
10.

De ateliers staan weer open tijdens
dit weekend onder de vlag van Kunst-
kring Drimmelen.

EVENEMENTENKALENDER

Jubileumdag

Gastenverblijven De Wijde Biesbosch
van Mini-camping Oud-Drimmelen
25 september 2011
tussen 10.00 en 17.00 uur
www.ouddrimmelen.nl

Sint-Maarten

11 november 2011

De opgelopen kwetsuren moeten dienstgerelateerd zijn. Om dat aan te tonen en recht te hebben op schadevergoeding moet je blijkbaar jaren procederen. Ik wilde militair blijven maar nog een missie was me teveel. Je hebt teveel gezien en meegemaakt. Je moet erover kunnen praten en dat is een probleem voor defensie. 75 % van de uitgezonden militairen naar Rwanda hebben onnoemelijk veel menselijk leed gezien.'

Bartjen gaat iedere twee weken naar een centrum voor veteranen- nazorg. Daar ontmoet hij collega's. Ze komen overal vandaan. Het gaat hen om de erkenning. Bartjen heeft nu een baantje als postbode in ons dorp. Hij is blij met de onderscheiding.

De heer B.L.M.M. de Leeuw uit Drimmelen ontving op 9 september 2011 uit handen van burgemeester Gert de Kok het Draaginsigne Gewonden. De heer De

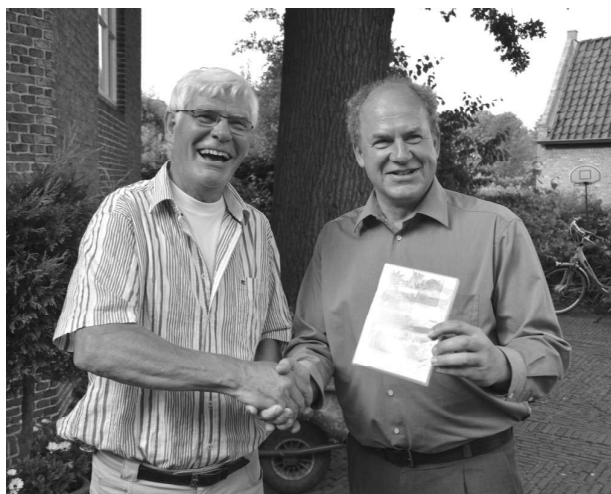
Leeuw ontving het insigne als uiting van respect voor de verwondingen die hij heeft opgelopen tijdens militaire uitzendingen.

In 1993 en 1994 is hij als beroepsmilitair bij de landmacht uitgezonden geweest naar voormalig Joegoslavië ('UNPROFOR') en Rwanda en Zaïre ('Provide Care'). Met name de laatste uitzending heeft psychisch diepe sporen bij hem achtergelaten.

De heer De Leeuw woont en werkt nu in Drimmelen. De uitreiking vond plaats in het gemeentehuis van Drimmelen te Made.

DOLENTHOUSIASTE BEZOEKERS BIJ PREMIÈRE FILM 'BIESBOSCHVOLK'

Talent, geschiedenis en sfeer in film Biesboschvolk. Op zaterdag 9 juli stroomde tot twee keer toe het kerkje van Drimmelen vol met mensen die kwamen kijken naar de première van de film Biesboschvolk (zie foto volgende pagi-

na). De film laat het leven van de vriendwerkers, riet-snijders en Drimmelse dorpelingen zien in het jaar 1931.

Erfgoed Biesbosch

Rinus Rasenberg las het boek 'aardappels en lawaai' van Miek Dorres-

tein toen hij zich in Drimmelen vestigde en kreeg toen al het snode plan het erfgoed van de Biesbosch en haar bewoners vast te leggen in een film. Hij bezocht vele dorpelingen en mensen die hem konden vertellen over de Biesbosch en hoe

het daar vroeger aan toeging. En na enige aarzeling kreeg hij de volle medewerking van mensen als Martin Hoevenaar (griendkeet), Jan de Koning (rietsnijder), Jan Reuser (eendekooi), Hennie (Amalia-hoeve) en vele anderen.

Totstandkoming film

Hij schreef een spannend verhaal met het boek van Miek Dorrestein in zijn achterhoofd. Zij omschrijft namelijk precies en levendig in haar boek hoe de mensen in de jaren dertig van de vorige eeuw leefden. Vervolgens ging hij op zoek naar financiering en professionele filmmakers. Daarna moest hij op zoek naar acteurs. Die waren snel gevonden want al jarenlang spelen vele dorpelingen en mensen uit de regio graag mee in de musicals van Rinus Rasenberg. Daarna vertrok de hele crew voor drie dagen naar de Biesbosch. Van heinde en verre kwamen bezitters van oude boten aangevaren en leden de acteurs kou en honger in de griendkeet van Martin Hoevenaar.

Het resultaat mag er wezen. Prachtige beelden van de Biesbosch in zon, wind, met het ijs op het water. Het productiehuis Hatsiekidee die de regie en opnames voor haar rekening nam, heeft het goed begrepen: zij wisten de sfeer van de Biesbosch en de mensen die er wonen en werken prachtig en waarheidsgetrouw vast te leggen. De acteurs lijken zo weggeglipen uit het echte Biesbosch-leven. Mannen van weinig woorden, met hoge laarzen, sjouwend met bossen riet.

Maartje Bugter

IMPORT IN DRIMMELEN OF ECHE TE DRIMMELENAAR?

Als een mens met de VUT en later met pensioen gaat, heeft hij ineens zeeën van tijd. Althans zo lijkt het in eerste instantie! Net als vroeger en net als mijn medepensionado's kom ik echter tijd te kort, omdat de familie, mijn huis, vrijwilligerswerk en mijn hobby's veel tijd vragen. En natuurlijk ben ik zelf ook wat langzamer (nog langzamer?) geworden en heb dus meer tijd nodig...

Eén van mijn hobby's is genealogie. Dat is het uitpluizen van de familiegeschiedenis en heeft niets te maken met gynaecologie. Met mijn eigen familie Stellinga en die van mijn vrouw en anderen ben ik al heel ver gevorderd. Wilt u de familie Stellinga bekijken, dan zou u dat kunnen doen op mijn website www.stellinga.net Bij mijn familie kwam ik de naam Kooijman tegen en ik ben gaan zoeken, of de Joop Kooijman uit Drimmelen familie van hem was. Daar ben ik overigens nog niet uit... Wel kreeg ik toen het plan om eens uit te zoeken, welke families uit Drimmelen nu echt van oudsher uit Drimmelen komen... Dus eigenlijk welke families nu echt autochtoon zijn en welke families "import" zijn. Voor mijn familie Stellinga is dat duidelijk genoeg: de eerste Stellinga kwam op 22-2-1988 als hoofd der school naar Drimmelen... Tot nu toe de laatste Stellinga in Drimmelen was de zelfde en die vertrok als directeur basisschool in mei 2005 naar Hooge Zwaluwe.

Voor andere families is het meer tijdrovend. Ik heb families geselecteerd, waarvan ik het idee had, dat dat echte Drimmelse families zouden kunnen zijn. Dus ben ik aan de slag gegaan met de volgende families: Brouwers, Butter, de Bruin, den Dunnen, Dubbelman, Eland, Hagers, Heijblom, Kenniphaas, Kerkhof, Kooijman, Lankhuizen, Molegraaf, Polak, Schuller, Snoek, Sommer, Spuijbroek, Stal, van Beek, van der Hoeven, van der

Sluijs, van Dongen, van Drimmelen, van Loon, van Rijsbergen, van Suijlekom, Vos en Zijlmans. In allerlei archieven zoek ik naar de eerste vermelding van die familienaam in Drimmelen of Made en Drimmelen. Daarna zoek ik naar de verbanden tussen de vele personen met die bepaalde familienaam in de buurt van Drimmelen... Ook helpen de stukjes van Louis van Suijlekom in deze krant soms erg goed! Het blijkt toch veel meer werk dan ik gedacht had, maar het vordert gestaag en met verrassende resultaten! Zo zijn er bij voorbeeld veel van deze families aan elkaar gerelateerd door huwelijken. Te zijner tijd zal ik u de verdere resultaten in deze dorpskrant medelen.

Dit stukje dient als vooraankondiging van een publicatie van de resultaten in deze Dorpskrant en als vooraankondiging, dat ik u wellicht binnenkort eens zal gaan vragen, hoe u aansluit bij de onderzochte families.

Vindt u, dat ik bij bovenstaande families één of meer al of niet "echte" Drimmelse families ben vergeten, dan houd ik mij aanbevolen voor uw suggesties en aanbevelingen. Kunt u mij over één van deze families gegevens verstrekken, dan houd ik mij eveneens aanbevolen. Wellicht kunt u mij dan een mail sturen op mijn e-mail-adres douwe@stellinga.net

En de boer, hij ploegde voort...

Douwe Stellinga

**HEEFT U DIT JAAR UW
VRIJWILLIGE BIJDRAGE
AAN DE DORPSKRANT AL
OVERGEMAAKT?**

**HET KAN NOG STEEDS:
BANKREK. 136024416
T.N.V. M.H.B. RIETVELD**

MIJN DRIMMELEN,

MIJMERINGEN VAN UITGEVLOGEN DORPSKINDEREN

In deze rubriek schrijft deze keer Dave Sanner, zoon van Marry Sanner en Anja Sanner-Meeuwissen. Dave heeft geen broers of zussen en woont tegenwoordig in Made. Na 't Klaverblad volgde Dave de opleiding vbo op de TS Geertruidenberg en aansluitend electro-monteur op het Baronie College te Breda.

Als oud-inwoner van Drimmelen ben ik benaderd door de dorpskrant om een bijdrage te leveren. Inmiddels woon ik alweer vijf jaar in Made maar tot nu toe heb ik het langste in Drimmelen gewoond, zo'n 26 jaar. Als het aan mij had gelegen, zou ik er nu nog gewoond hebben maar in Made was eerder een huurhuis beschikbaar dus zo ben ik daar terecht gekomen. Het eerste jaar heb ik daar nog alleen gewoond maar na een jaar heb ik mijn huidige vrouw Bianca leren kennen en anderhalf jaar later hebben we samen een huis gekocht in Made wat ons beiden prima bevalt.

Maar het gaat er nu natuurlijk om wat Drimmelen voor mij betekent. Na in het oude ziekenhuis in Raamsdonksveer geboren te zijn, ben ik verder opgegroeid in Drimmelen. Net als de meeste andere kinderen

in Drimmelen heb ik dan natuurlijk ook op 't Klaverblad gezeten, een klein schooltje met toentertijd iets van 50 leerlingen geloof ik. We gingen in ieder geval met z'n tweeën van school af in 1992. Het leuke van zo'n kleine school was altijd wel dat je iedereen kende. En wat ook een voordeel was, is dat je drie keer op schoolkamp mocht en niet alleen in het laatste jaar. Een nadeel was wel dat je als enige uit een klein dorpje op een grote school kwam. Maar dat is toch ook allemaal nog goed gekomen. Als kind was het in ieder geval altijd prima vertoeven in Drimmelen: oorlogje spelen in de Worp, in de winter schaatsen op de Put en en in de zomer zwemmen in de haven. Op wat latere leeftijd een beetje rondhangen op het bruggetje was ook altijd heel gezellig !! Er was altijd genoeg te beleven in ieder geval.

Verder heb ik Drimmelen ook altijd een leuk dorp gevonden om te wonen, in de zomer is het overdag altijd wel gezellig druk aan de haven maar 's avonds is het ook altijd weer heerlijk rustig. En natuurlijk ook de ligging aan de Biesbosch. Vroeger altijd al veel met vriendjes op het water gezeten en later ook met een eigen bootje dat nog steeds in de Oude Haven ligt. Mijn ouders, opa en oma

en oom en tante wonen nog steeds in Drimmelen dus ik kom er nog steeds regelmatig en in de zomer een lekker terrasje pakken aan één van de havens is ook iets wat ik nog steeds met veel plezier doe. Wat dat betreft kan ik dan ook niet anders zeggen dat, ondanks dat het me in Made ook prima bevalt, mijn hart nog steeds in Drimmelen ligt. Ik hoop dan ook samen met mijn vrouw mettertijd weer terug naar Drimmelen te komen om het huis van mijn ouders te betrekken.

En natuurlijk is Drimmelen een mooie plaats voor trouwfoto's ...

Met vriendelijke groet,

Dave Sanner

Rabobank

Ron en Marion Laurijssens,
úw topslijter

"Beste Slijter van Brabant" 2004
Top 10 "Beste Slijter van Nederland" 2008
Finalist "Beste Slijter van Nederland" 2009

úw topSlijter

250 wijnen uit 16 landen, groot assortiment geschenken, gedistilleerd, port, speciaalbier enz.

Den Deel 9 • 4921 JH Made • tel. (0162) 68 60 74 • www.madeschenkt.nl

HAPPY DRIMMELEN SPINT VOOR DE DORPSKRANT DRIMMELEN!

Meer informatie volgt. Voor vragen en ideeën: Judith Roomer, Mandy van Rheenen, Esther Smans en Jimmy Hoogh.

De roze suikerspinnen tijdens de Rietaakdagen zullen u niet zijn ontgaan.

De opbrengst van € 150,- gaat naar de Dorpskrant.

Happy Drimmelen, bekend van “de klok verzetten” en “Drimmelen’s got talent”, heeft voor Drimmelen het volgende in petto:

Zaterdag 29 oktober: klok verzetten met een dorpsborrel voor iedereen.

Avond in november: make-up adviesavond voor dames/meisjes.

AANLEG GRIEND ENTREE DRIMMELEN-DORP

Beste dorpsgenoten,

Al een tijd lopen wij samen met Hart voor Drimmelen met het idee rond om de entree aan de westzijde van Drimmelen (foto onder) te verfraaien met een griend.

Ons dorp Drimmelen heeft een nauwe binding met de Biesbosch en daarmee rijke historie aan griendcultuur. De hoepelmakerij en het vlechten komen voort uit de grienden. De rijke historie, de Biesbosch en het pittoreske dorp trekt veel toerisme aan. Onze groenvoorziening in en rondom Drimmelen is gericht op de griendcultuur. Er is een mooie wandelroute uitgezet in en rond het dorp. Sommige gebieden komen voor verbetering in aanmerking. Hart voor Drimmelen heeft

samen met de gemeente onze entree vanuit Made reeds gecultiveerd.

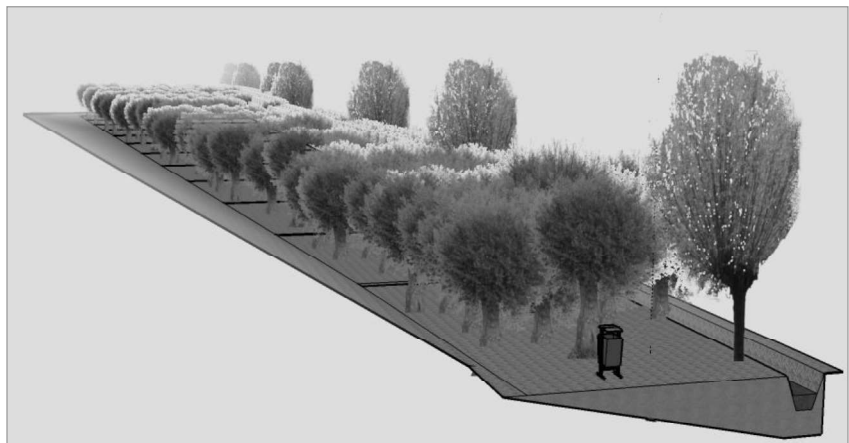
Ons idee is om zoals de wilgentuin bij het Biesboschmuseum in Werkendam een griend aan te leggen van verschillende soorten wilgen en lage struiken (zie onder). De griend kunnen we onderverdelen met behulp van greppels. Door een bord met benaming en uitleg van de diverse wilgen erbij te plaatsen wordt het niet alleen mooi maar ook informatief.

Het bandhout kunnen we gebruiken voor traditionele doeleinden. Enkele voorbeelden hiervan zijn:

- in de griend op een schelf
- mandenvlechten/hoepelmakerij
- in het Biesboscentrum op een schelf.

Graag willen wij, enkele vrijwilligers uit ons dorp Drimmelen, de griend gaan aanleggen. Uiteraard onderhouden we de griend zelf door het regelmatig snoeien van de lage en hoge struiken.

Heb je nog vragen of opmerkingen, aarzel dan niet en neem via Hart voor Drimmelen contact met ons op: brigitta.naber@gmail.com

GEHOORD-GEZIEN-GELEZEN

NIEUWS UIT KRANT, KROEG OF STRAAT

Vierdaagselopers (foto boven)
De 95ste Vierdaagse in Nijmegen is voor Drimmelen een groot succes geweest. Van de 38.422 die op vrijdag 22 juli zijn toegejuicht op de Via Gladiola waren maar liefst zes mensen uit Drimmelen en dat op nog geen 600 inwoners. Het aanmelden op de gezellige Wedren was mogelijk op zondag 17 juli of maandag 18 juli, maar alleen als je van te voren was ingeschreven. Vier prachtige wandeldagen, de 1e dag via Elst, de 2e dag via Wijchen, de 3e dag via Groesbeek en de 4e dag via Cuijk. De afstanden zijn respectievelijk 30, 40 en 50 km per dag, dit is leeftijdgebonden. Men mag wel meer lopen, maar niet minder voor het felbegeerde kruisje. De lopers zijn van v.l.n.r. Carola van den Heuvel 2 kruisjes, Henriette van Dijk voor de 1e keer, Kees Brouwers 20 keer, Clementine Snoek, Sandra Smulders en Steffie van den Heuvel allen voor de 1e keer. Kees heeft als militair in het verleden tien keer de Vierdaagse gelopen, wel met 10 kg bepakking, achteraf de mooiste jaren. Het zestal hoopt volgend jaar weer met zijn allen aan de start te kunnen staan voor de 96ste Vierdaagse. 's Werelds grootste, steeds weer terugkerende, onvergetelijke wandelevenement.

Louis van Suilekom voerde de regie in het kerkje tijdens het sterke verhalenfestival. Zei hij met enige stemverheffing: 'de griendwerkers namen een half pond boter mee naar de Biesbosch en kwamen met drie ons weer terug. Reken maar uit hoe zuinig ze moesten zijn met het voedsel.'

Vraagt een voorbijganger: 'Waarom ligt de aak tegen de walkant van Adriaan Snoek en niet tegen het steiger?' 'Alleen als de koningin en de paus komen, leggen we de aak daar tegenaan.'

Annabel komt uit Mexico en is au pair in een Drimmelens gezin. Zij kan heel mooi zingen. Op zondag 28 augustus kon je haar mooie stem horen aan de gracht.

Twee rasartiesten uit ons dorp speelden mee in de musical 'Biesboschvolk.' Koen Schippers en Thomas van der Ham gaven ook een miniconcert tijdens het rietaakfestival. We gaan die jongens terugzien op de gracht. Zeker weten.

Mien van der Klippe liep enthousiast in oude klederdracht rond. Ook voor enkele dorpelingen

heeft ze kledij gemaakt. 83 jaar en dan zo vitaal. Heel bijzonder.

Er is reeds beslag gelegd op domeinnamen zoals: www.rietaakpaling.nl, www.rietaakwijn.nl en www.rietaakhuwelijksfoto.nl

Weet u dat er een dvd te koop is met de hoogtepunten van 350 jaar Drimmelen? Bij Adriaan Snoek (Herengracht 15) is die prachtige dvd te koop Het is een uniek document. Kosten 10 euro. De opbrengst is bestemd voor de rietaak. Ook is de film 'Biesboschvolk' nog steeds te koop bij Adriaan.

Bijenclub Ambrosius kreeg op zondag tijdens het rietaakfestival veel bekijks (foto onder). Ze waren ook in Terheijden bij de gildefeesten.

De eerste rietaakkat is gesignaleerd. De aak is dus ook diervriendelijk.

Fred van de Heijde was een van de sterke verhalen-vertellers tijdens het rietaakfestival. Fred wist met zekerheid te vertellen hoe paling werd gevangen in voorbije jaren toen de Biesbosch nog eb en vloed kende. 'Paling komt altijd op de geur af', volgens Fred.

EDGAR VAN DEN OUWEELEN: MAN MET EEN MOOI UITZICHT OP DE HAVEN

Dit is de naam van de directeur van Biesbosch Marina. De man heeft een drukke agenda. Hij is immers maar twee dagen op zijn kantoor. Eénmaal plaatsgenomen in zijn kantoor volgt een snuffelritueel, zoals de hondjes dat ook altijd doen. Aftasten van beide kanten. Hij voelt dat wij denken: wie is die nieuwe man hier die de haven gezicht moet gaan geven. Wij kijken onze ogen uit: hij mag hier boven genieten van een prachtig uitzicht op de boten in het havencomplex. Hij kijkt voorlopig nog met andere ogen denken wij. *Ik weet niet alles van het verleden hier maar één ding is zeker: het moet anders en daar zet ik me voor in. Ik spui zo maar wat ideeën. Dat evenemententerrein hier rond het Biesbosch-bezoekerscentrum moet een meer*

zeggen heeft over vierkante meters water met steigers en boten. Niet meer en niet minder. Maar hij wil meer.

Ik wil de dialoog aangaan met de ondernemers en dorpelingen. We moeten het samen doen. Publiek naar onze haven trekken. Dat is goed voor iedereen. Ik mag leiding geven aan een prachtig bedrijf. Vol goede moed gaan we de toekomst tegemoet. In alle eerlijkheid: ik wil ook naar mijn aandeelhouder transparant zijn. De financiële man van de gemeente stel ik iedere maand op de hoogte van wat ik met het geld heb gedaan. Dus komt hij nooit voor verrassingen te staan. Ik heb maar beperkte middelen, dat is bekend. Hier is blijkbaar veel geld uitgegeven. En dat geld heb ik nu niet. Je hebt verhalen, geruchten

aantrekkelijke plek worden. De speeltuin attractiever en toegankelijker maken.

Het roestige anker, dat ergens verborgen onder het riet staat moet zichtbaar worden en zelfs meer leven komen op dit plein. Edgar heeft ideeën genoeg. Zegt er meteen bij dat hij slechts iets te

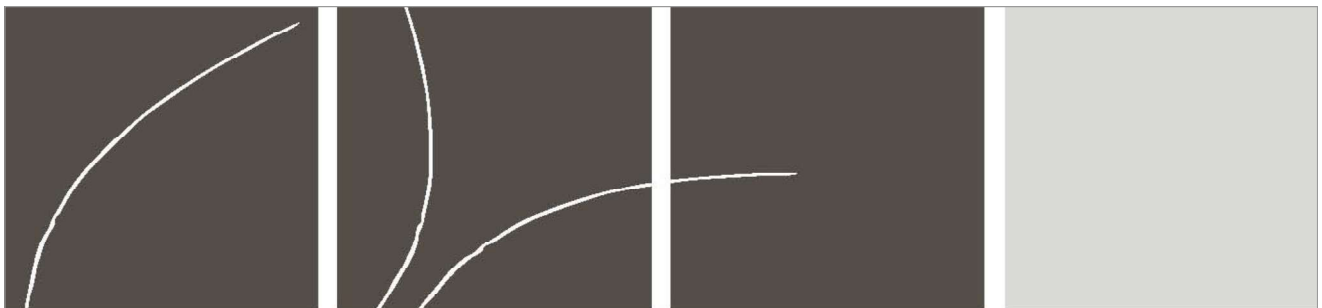
en de krant. De waarheid ligt zoals zo vaak in het midden. Hij praat vrijuit. Hij kent ons niet, maar wil wel open zijn in zijn handelen.

Wie hij is?

Edgar is getrouwd en woont in Breda. Heeft geen kinderen. Is verwoed Biesboschgangster. Al meer dan veertig jaar. Daar zit hij dan. Een gezette man, in overhemd, vlot pratend, maar iemand die weet weet wat hij wil. Met een luisterend oor, dat zeker. Adriaan en ik gaan met een goed gevoel naar huis. Hij kent ons niet. Weet nog niet wat er speelt in het dorp. Hij kent de Biesbosch. De weg naar zijn boot. We zullen hem uitnodigen om een rondwandeling te maken.

In dagblad de Stem lezen wij:

Wethouder Jan van Meggelen van de gemeente Drimmelen, die ruim negentig procent van de aandelen in handen heeft, is 'zeer enthousiast' over de benoeming van Van den Ouweelen. "Het is een jonge man die bruist van de energie. Wij denken dat hij de schouders onder de Biesbosch Marina Drimmelen zet, zodat de haven de plek krijgt die we graag willen. We hebben er alle vertrouwen in dat hij die taak goed zal vervullen." Edgar van den Ouweelen (47) is interim-manager binnen de zakelijke dienstverlening en de energiesector. Hij heeft veel ervaring met veranderingen.

U I T V A A R T Z O R G D R I M M E L E N

Cecile van Schie | Oud Drimmelen 4, 4924 EK Drimmelen | TEL. 06 34 550 680 | www.uitvaartzorgdrimmelen.nl | voor verzekerden en onverzekerden

RIETAAK DE 'DRIE GEZUSTERS'

TERUG IN DRIMMELEN-DORP

Drimmelen-dorp heeft niets of weinig wat doet herinneren aan de tijden van weleer, toen vissers, schippers, rietsnijders en griendwerkers het dorp bevolkten. Rinus Rasenberg vond dat daar iets aan gedaan moest worden. Vooral dankzij zijn inzet werd een oude verroeste rietaak, de 'Drie Gezusters', teruggehaald naar Drimmelen-dorp. Deze aak is een vaartuig van ruim 100 jaar oud en gebouwd door Scheepswerf van Suijlekom uit ons dorp. Maar ze was aan een heuse opknapebeurt toe!

Restauratie

Die restauratie was een gebeurtenis op zich. Een spel van lange adem. Ze geschiedde met behulp van summier bouwtekeningen, mondelinge adviezen van oude dorpingen en de volharding van de restaurateur Henk Zijlmans. Er werden duizenden nagels geklonken. Al met al een tijdrovend, boeiend en interessant schouwspel. Door de inspanning van velen blijft de rietaak als historisch erfgoed bewaard.

Het verhaal van de rietaak

In 2008 schreef de provincie Noord-Brabant een wedstrijd uit met als thema: "Kom met een idee om de leefbaarheid in jouw dorp te bevorderen." Je kon er een geldprijs mee

verdienen. Rinus Rasenberg had ooit met Cees Schuller over het neerleggen van een oude rietaak in de gracht gesproken. Een stuk cultureel erfgoed terughalen naar ons dorp was toch geen gek idee? Cees had er wel oren naar. Hij wist er nog eentje te liggen bij Jan Reuser. Maar helaas. "Jammer, maar die aak is rot en versleten; restaureren is geen optie", aldus Jan Reuser. Niet getreurd. Rinus zond zijn idee in en ging op vakantie. Eénmaal in Guatemala belde een ambtenaar van de provincie op met de vraag waar men ons project kon bezichtigen. Het bezoek moest op korte termijn plaats vinden. Uitstel was niet mogelijk. Vanuit Guatemala belde Rinus Adriaan Snoek op met de vraag of hij die mensen wilde ontvangen en uitleggen wat de bedoeling was. 'Wat is de bedoeling', vroeg Adriaan, 'ik weet van niets'. Rinus mailde hem zijn plan van de rietaak. Dat er bij Jan Reuser eentje lag, lek en verroest. Samen met Els Pellikaan heeft Adriaan een boekje samengesteld met het idee. De foto's van de rietsnijders en rietaken in de Biesbosch waren overweldigend. De commissie ging enthousiast huiswaarts. En het resultaat? Het idee van de rietaak als cultureel erfgoed en drijvend podium werd beloond met 10.000 euro.

Geluk

We moesten dus op zoek naar een rietaak. Het geluk lachte ons toe. We kregen een bericht van een kenner

van oude vaartuigen: in Valkenburg, bij Leiden, ligt de Drie Gezusters een ijzeren boeier-aak. Ze is gebouwd op de Drimmelse scheepswerf Van Suijlekom in 1889. Heeft een inhoud van ruim 18 ton. De aak is 12,50 meter lang en 3,50 meter breed. Rond 1950 is de aak omgebouwd tot woonboot. Enkele jaren geleden heeft Herman Berkheij haar van de sloop gered. Nu ligt ze haar laatste dagen in roest te slijten naast het spoorwegmuseum. Hier worden oude stoomlocomotieven door vrijwilligers opgeknapt. Ga eens kijken. Wie weet!

Erheen: zaterdag 9 januari 2010

Het wintert in Nederland, zoals elders in Europa. Adriaan Snoek, Hein Sommer, Olivier van der Klippe en Rinus trotseren het barre winterweer en reizen af richting Valkenburg. Er wordt gemeten en geklopt met een hamer. Ieder detail wordt gevangen in een foto. De heren gaan onverstoord verder. In de loods van het Locomotief Museum wordt onderhandeld over prijs en het vervolg. Ze krijgen de aak voor een schappelijk prijsje: de onkosten die ooit gemaakt zijn. Wat hebben zij in handen? Een aak met geschiedenis. De aak heeft het verleden liggen in de Biesbosch. Zegt Hein: 'In 20 jaar heb ik niet zo'n mooi model gezien. Ze heeft een ranke geveegde (gestroomlijnde) vorm. Ze heeft een mooie kop en geveegde kont. Wat opvalt is de fraaie zee: de geraffineerde doorbuiging in de lengterichting.' In zijn fantasie beschrijft hij de vormen en schoonheid van een mooi vrouwenlijf.

Op naar restauratie

Twee oud-dorpsgenoten, Olivier van der Klippe en Hein Sommer, adviseren de inmiddels opgerichte stichting over de restauratie. Zij hebben een gedetailleerd plan opgesteld. Ook het financiële plaatje wordt ruwweg geschetst. De complete opknapebeurt gaat ruim 100.000 euro kosten. De stichting heeft als finalist van de Dor-

pen Derby in 2009 reeds 10.000 euro van de provincie gekregen. Op zoek naar sponsors derhalve.

Rietaak januari 2011

Het is eindelijk zover. Henk Zijlmans zal de restauratie ter hand nemen. De aak is binnen gebracht en op een stellage geplaatst (foto vorige pagina). 'Waar te beginnen?' Henk heeft nagedacht. Trots laat hij zien hoe hij zal beginnen. De spanten gaat hij een voor een losmaken van de bodem en wand. Om de stabiliteit en vorm van de aak te bewaren verwijderd hij de spanten volgens de 'om en om methode.' 'Als de spanten terug worden geplaatst, worden ze vastgezet met bouten. Later worden die verwijderd en vervangen door klinknagels.' In het café tegenover de werkplaats heffen wij samen het glas op de aanvang van de restauratie. We schudden elkaar de hand. Dit gaat goed komen, dat is zeker.

Februari 2011

Elke dag gaan we kijken. We duiken het lawaai in dat met het vele stof en stank de loods vult. We zien mannen met lasapparaten, slijpschijven en ander gevaarlijk tuig. Henk zwerft ergens tussen een janboel van ijzer, plaatwerk, tonnen en de rietaak op steunen. 'Koffie?' roept hij. We nemen plaats in zijn kantoor. Tussen papieren, kladjes, rekeningen, tekeningen, lege plastic kopjes op wat een bureau heet, vindt hij een potlood en begint te tekenen. Zo zal hij ons de komende maanden duidelijk proberen te maken hoe hij met de rietaak doende is.

Mei - juli 2011

De aak heeft nu het aanzicht van een invalide. Duizenden bouten houden het geraamte intact. Straks worden al die bouten één voor één losgeschroefd en kan het klinken beginnen.

Henk denkt drie klinknagels per minuut te kunnen aanbrengen en hoopt eind mei klaar te zijn met het ijzerwerk. Begin juli gaat de aak naar het straalbedrijf De Rond in Lage Zwaluwe. Bram den Dunnen, dorpsstimmerman, is gestart met het maken van de luiken.

Contact met de gemeente

De ambtelijke molens draaien traag. De verblijfsvergunning van de aak is nog steeds niet geregeld. Met de gemeente in de persoon van wethouder Jan van Gurp hebben Adriaan Snoek en Rinus Rasenberg tal van besprekingen gevoerd. Alweer een kwestie van lange adem! De rietaak krijgt een gedoogstatus. Als er later een nieuw gemeentelijk bestemmingsplan wordt opgemaakt zal de ligplaats van de rietaak erin worden opgenomen. De gracht zal ter plekke worden verbreed. Dat is een prachtig vooruitzicht. Het informatiebord wordt ingetekend.

Augustus 2011

De aak krijgt haar mooie kleuren. Zwart en groen. De naam: Drie Gezusters wordt er op geschilderd. 18 augustus is het zover. De aak wordt op transport gezet (foto links) en in de Herengracht getakeld.

Rietaak, en dan ..?

De gerestaureerde rietaak is een cultuurhistorisch object. Zij kan en zal gebruikt worden als podium tijdens het tweejaarlijkse Herengrachtconcert. Ook kunnen de plaatselijke fanfare en het dorpskoor er concerten geven. Het ligt in de bedoeling om een bezoek aan de rietaak mogelijk te maken voor belangstellenden. We plaatsen er een informatiebord bij, zodat men kennis nemen van de historie van de aak en rietsnijderscultuur. Tijdens de bestaande rondwandelingen met een gids kan de rietaak als wezenlijk onderdeel worden opgenomen. Het is een fotogenieke plek voor bruidsparen die veelal het dorp Drimmelen als trouwlocatie kiezen. De rietaak is namelijk gesitueerd recht tegenover de kerk. Tenslotte heeft de aak een educatieve functie: kinderen kunnen aanschouwelijk kennis nemen van het leven van de rietsnijders en de griendwerkers in de Biesbosch. En als de rietaak op zijn plek ligt. Wat dan? Dan zien we een mooi plaatje. Een gerestaureerde rietaak terug in het dorp Drimmelen.

Met een trotse familie Van Suijlekom, nazaten van de bouwer (foto onder).

HET VERHAAL VAN DE RESTAURATIE VAN DE RIETAAK

Ooit, in een ver verleden, maar in werkelijkheid slechts anderhalf jaar geleden, togen vijf mannen in een busje naar Valkenburg, achter Leiden. Ergens op de kant zou daar een echt Drimmels aakje moeten liggen. Al een tijdje was men ernaar op zoek en verscheidene kandidaatsaken waren al de revue gepasseerd. Elk van de mannen had zijn eigen motivatie: terughalen van een stukje dorps historie, realiseren van een drijvend podium, aankleden van het dorp.

Kuis verrot

Aldaar aangekomen, glibberend over stijf bevroren plassen, bleek het scheepje inderdaad een juweeltje. Fraaie lijnen en een mooie geveegde kont. Helaas was daar alles mee gezegd. De volledige opbouw was verdwenen, van wat er restte was het meeste kuis verrot: gaten in het vlak en opbollende klinknagelranden. Voor een objectief beschouwer was de situatie glashelder: heel mooi, dus een zaak van bewonderen en fraaie foto's nemen en vervolgens het scheepje rustig laten liggen en in alle eerbiedwaardigheid verder laten vergaan. Niettemin toog het gezelschap aan de slag met opmeten en onderzoek aan allerlei details. Dit nam nogal wat tijd in beslag maar

het had tot voordeel, dat de initiator van het hele project inmiddels zulke koude voeten had gekregen dat hij het onhaalbare van dit project niet inzag. Spoedig daarna volgde met behulp van een dieplader een verhuizing naar Drimmelen.

Volledig geklonken

Van begin af aan was het duidelijk dat het een nauwgezette restauratie moest worden. Daarbij bestond de hoop dat er misschien zelfs wel en-

kele onderdelen geklonken zouden kunnen worden. Toen het vlak eronderuit lag en op een moderne manier was vervangen, gebeurde er iets merkwaardigs. Henk Zijlmans verklaarde dat hij het verder alleen maar leuk vond als de rest van het schip volledig, tot in alle details geklonken zou worden.

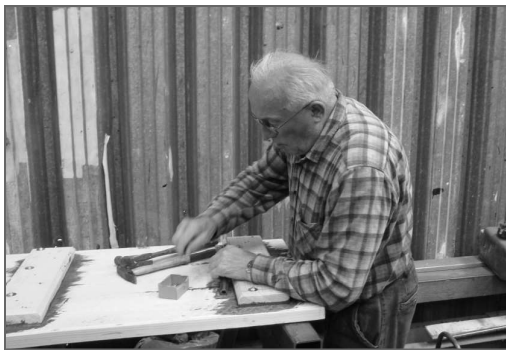
En zo geschiedde. Het aantal vastgeklonken nagels loopt in de vele duizenden. Maar er is meer, aan een binnenvaartschip zit traditioneel veel gesmeed beslag. Een grote hoeveelheid ogen, haken en beugels met elk zijn specifieke vorm en afmeting. Aan elke scheepswerf was vroeger een smid verbonden om al deze onderdelen te smeden. Smid Rhett Eekels uit Oss heeft de klus met grote toewijding op zich genomen. Dit ging zelfs zover dat allerlei kleine details van onderdelen, die onopvallend gelast hadden kunnen worden, in werkelijkheid op geheel ouderwetse wijze aan elkaar geweld zijn. Naast de mooie lijnen van het scheepje zijn het deze details, de klinknagels en het smeedwerk, die het oog strelen en waardoor men zegt: wat een leuk scheepje is het geworden.

Terug naar de zeiltijd

Bij een nauwkeurige restauratie hoort ook, dat zoveel mogelijk onderdelen historisch moeten kloppen. Aan het scheepje zelf ontbrak bijna alles. Wel was uit sporenonderzoek af te leiden dat het een voordek en een achterdek had gehad en ook een luikenkap. Vele tientallen oude foto's werden met de loep bestudeerd om de gegevens terug te halen. Natuurlijk zijn er ook mensen die de scheepjes nog gekend hebben, maar deze kennis dateert van niet verder terug dan de tijd van vlak voor de

oorlog. De scheepjes waren toen voor het merendeel afgetuigd. Het idee van de restauratie was om terug te gaan naar de zeiltijd. Gelukkig bleken er naast de foto's ook nog in het echt andere aakjes te bestaan, die, weliswaar verbouwd, allerlei detailinformatie konden geven. Twee van deze scheepjes waren in Drimmelen gebouwd. Dit heeft geleid tot tientallen tekeningen met afmetingen en maatvoering, die als basis hebben gediend voor de realisatie.

Daarbij hoort ook een hoeveelheid houten onderdelen. Timmerman Bram den Dunnen bleek er zijn hand niet voor om te draaien om, volledig terend op kennis van vroeger, de luikenkap te maken en daarnaast nog allerlei andere houten onderdelen zoals berentanden en een knecht. De

zwaarden werden kant en klaar overgenomen, maar ze zijn wel gemaakt naar een authentiek voorbeeld dat opdook als vloerbedekking in een oude boerenschuur bij Lage Zwaluwe. Roer en helmstok zijn uitbesteed aan een professionele scheepstimmerman, maar als we meer tijd hadden gehad had Bram die ook wel willen maken.

Chirurgenmesje

Tenslotte iets over de kleuren. Het is gelukt om de oude kleuren die het schip vroeger had te benaderen. Onder de teerlagen bleken nog wat oude restjes verf aanwezig. Het was een rare situatie, aan de ene kant van het schip wordt oorverdovend op klinknagels geramd en aan de andere kant worden met een chirur-

genmesje voorzichtig de oude laagjes afgepeld. Al met al is door het fanatieke uitgangspunt het doorzettingsvermogen van een aantal mensen zwaar op de proef gesteld. Het resultaat is een scheepje als aankleding van het dorp, maar dat daarnaast ook een gedegen en verantwoord stukje erfgoed is.

Hein Sommer

PETER ♀
FASHION & TRENDS ♀

Marktstraat 29-31 Made
Tel. 0162 - 68 23 86

www.peter-mannenmode.nl

Women
only

Nieuwstraat 7 Made
Tel. 0162 - 68 74 05

SCHOLEN OP BEZOEK TIJDENS DE RIETAAK-DAGEN

25 augustus 2011. Een prachtige zonnige dag. Kinderen komen van alle kanten op de fiets naar Drimmelen-dorp. Alle kerkdorpen zijn vertegenwoordigd: Terheijden, Wagenberg, Made, Hooge Zwaluwe, Lage Zwaluwe en Drimmelen.

In een ochtend- en middagvoorstelling hebben 250 kinderen de eerste Rietak-dag meegemaakt. De docenten van de groepen 8 waren er natuurlijk bij, maar ook veel begeleiding van moeders, vaders, opa's en oma's. De voorstellingen begonnen met een meezinglied en een enthousiaste en ondeugende toespraak (leukste is als de burgemeester in het water flikkert) van Rinus Rasenberg. Het Madese Mini Maxi Theater speelde een éénakter over een sprekende gans die het opneemt voor de arme kinderen in Afrika. De gans zou willen dat alle kinderen konden vliegen (als ganzen) om zo naar het eten toe te kunnen gaan. Dan volgt de Biesbosch-quiz. Alle kinderen hadden in juni een informatieboekje over de Biesbosch ontvangen. De vragen werden uit dat boekje ge-

haald. Het bleek al snel dat de kinderen er veel van af wisten. Door middel van rode en groene kaartjes kon het goede antwoord worden aangegeven. Ina Jansen en ondergetekende stelden de vragen. Soms werd er even gespiekt bij buurman/-vrouw. Maar dat is nu eenmaal een belangrijke sport in het onderwijs. In de loop van het spel werden de vragen pittiger en nam het aantal afvallers toe. Toen er nog tien leerlingen waren overgebleven bleek ons jurylid (RR) ook een strenge kant te hebben. Beide keren bleef er een winnaar over. Dat waren: Yaro Prinsen

van De Stuifhoek uit Made en Cors Nottrot van Het Rietland uit Lage Zwaluwe. De winnaars krijgen een echte oorkonde en maken een tocht met een boswachter van Staatbosbeheer de Biesbosch in. De klassen van de winnaars gaan ook met de schoolboot naar de Biesbosch voor een educatief programma. De prijzen zijn beschikbaar gesteld door SBB. Daarna is er weer aandacht voor de tweede éénakter. Dat is een humoristisch verhaal waarin toeristen tijdens een beversafari worden gefopt met een bever aan een touwtje. Beide éénakters staan in het boekje "Het spookt in de Biesbosch" van RR. Beide toneelstukken werden zeer enthousiast en professioneel gespeeld: De kinderen zaten ademloos en geboeid te kijken. Na afloop was er koffie, thee en limonade voor iedereen. Dankzij de hulp van Mandy en Babet van Rheenen en Freia van Schie. Ook fietsende voorbijgangers liepen stoelen te sjouwen. Met dank aan iedereen: het was prachtig.

Willy Jansen

Lied Rietak

Hout op de rietak, riet op de rietak.
Gestapeld door mannen in zwoegen
en zweeten. Hout op de rietak, riet op
de rietak, we mogen die rietak nooit
meer vergeten.

Mannen in lieslaarzen rookten hun
sjek. Mannen in lieslaarzen onder de
drek. Bij het sjouwen van bossen door
het slib van de krekken, ze wasten zich
niet, in geen dagen of weken.

Mannen in lieslaarzen zongen hun
lied. Mannen in lieslaarzen sneden het
riet. Ze hakten het hout in gorzen en
grienden. Mannen die de hemel op
aarde verdienden.

Mannen in lieslaarzen in winterse kou.
Mannen in lieslaarzen, een week zonder
vrouw. In het klamme vooronder
met hun maten verblijven of in tochtige
keten met stinkende lijven.

VAN DULST
WATERSPORT

MARINAWEG 41A, 4924 AD DRIMMELEN

MONTMARTRE OP Z'N DRIMMELS

Natuurlijk hebben ook de Batterij en de Dorpsstraat enthousiast meegedaan met de festiviteiten rondom de doop van de rietaak. In de week voorafgaand aan de doop is avond aan avond met volle inzet gebakken: appeltaarten, appelcarrés (allemaal van appels uit Drimmelse tuinen), eierkoeken, kokoskoeken, speculaas (maar liefst 5 kilo) en schuimkoekjes. Er is vergaderd, kraampjes zijn geregeld, kunstenaars geënthousiasmeerd, stoeltjes en tafeltjes uit de schuren en van de zolders gehaald.

Dit laatste was van groot belang: onze straatjes moesten het juiste decor worden voor kunstenaars in actie. Een soort Place du Tertre zoals in Montmartre, maar dan in Drimmelen. Alles moest dus een Franse "ambiance" uitstralen. Houten stoeltjes, rotan meubeltjes, ouderwetse

tafeltjes en geborduurde kledjes. Kunstenaars aarden nu eenmaal niet in wit plastic meubilair.

Op de dag zelf – zondag 28 augustus – waren de bewoners al om 10 uur actief. Eerst arriveerde het Piaggio-koffie- (Kaldi)-mobiel. Een soort Italiaanse scooter/bestelwagentje, ingericht om de allerlekkerste espresso en cappuccino te maken.

De kramen stonden al snel, het terras werd ingericht met allerhande 'bric à brac' spulletjes en na wat gepuzzel verrees ook een partytent om de kunstenaars een beetje droog te houden. Want helaas, er hingen een paar zwarte wolken boven ons Montmartre. Er stond ook een stevige bries. Aan de hoeken van alle kledjes werden stenen met touwtjes vastgebonden.

Rond twee uur waren we er klaar voor: kunstenaars waren bezig met

verf en met ecoline, straatmuzikanten brachten muziek ten gehore (en dansten erbij), er was een kraam met aantrekkelijke spulletjes om je huis in te richten, er waren prachtige weefsels, tassen, gehaakte taartjes en wandkleden. Om te smullen waren er ook koeken in overvloed, suikerspinnen en zelf geplukte appels en peren. Allemaal bedoeld om te nuttigen met een overheerlijke kop koffie. En dat werd ook volop gedaan.

Het was druk, gezellig en iedereen was in opperbste stemming. Zeker als de zon scheen op ons pleintje. Aan het einde van de middag werden we af en toe verrast door een flinke plensbui. De sfeer bleef goed en rond zessen is alles weer snel ingepakt en terug naar de schuren en zolders gebracht.

Tot slot: de opbrengst van al dat lekkers is natuurlijk bestemd voor de organisatie van de Rietaak-feesten.

Het is leuk om te melden dat de bezoekers gul hebben besteed en dat we dus de organisatie een mooi bedrag kunnen overhandigen.

Jenneke Aarts
Correspondent van de Batterij

“TWEE RIETAKEN”

De vele werkzaamheden en de enorme inzet van vele dorpelingen rondom de rietaak hebben mijn grote bewondering. Daarop heb ik het waargebeurde verhaal over twee rietaken meer dan 50 jaar geleden voor onze krant op papier gezet.

We schrijven 1959: zoon Peter nu 57 jaar, Kas 5 jaar.

We kwamen met het bootje uit de Biesbosch. We maakten vast aan twee naast elkaar liggende rietaken bij café De Wijs voor de deur. We wilden graag een koude borrel of een biertje. De rietaken waren afgeladen met riet. De bossen met het dikke eind naar het midden en de dunne toppen naar buiten, die staken aan beide kanten zo ongeveer een meter over. Voor en achter stond een houten leer. De schipper moest toch naar voren om vast te maken.

We lagen nog maar net vast, of Peter was al boven op het riet aan het “dartelen”. Hij kon al een paar slagen zwemmen, dus hij droeg geen zwemvest. De tegen elkaar liggende, overstekende dunne einden van het riet daar kon je natuurlijk niet op lopen, daar zakte je zo door. Na verloop van zo’n tien minuten zei oma, die

met opa ook aan boord was: “waar is Peter?”. Wat nu volgde, was het verschrikkelijkste half uur uit ons leven. Roepen, fluiten, gillen, geen Peter.

Ik dacht meteen: die is naar de andere aak gelopen en door de dunne einden in het circa drie meter lager gelegen water gevallen. Verschrikkelijk wat er dan door je heen gaat. Er kwam al snel hulp met kleine dregjes. Ik ging meteen te water met een lang touw om het middel. Zodat ze me naar boven konden trekken als ik bij duiken onder één van de aken terecht zou komen. Na zo’n kwartier alsmaar duiken was ik aan het eind van mijn Latijn en zat volkomen uitgeput in wanhoop voor op de boot.

Wat zie ik; opa Charly kwam met Peter aan zijn hand de dijk af. Wat er dan door je heen gaat, is niet te beschrijven. Opa was aan de wal gegaan om bij “Gotje” waterpolitie een praatje te maken. Na een of twee borreltjes, “daar lusten ze beiden wel pap van”, weer terug naar boord. Hij had Peter zonder dat wij het wisten meegenomen.

Een gelukkig einde van een verschrikkelijke ervaring met drie rietaken.

Piet Zijlmans

OVERLEDEN

Op donderdagmiddag 7 juli 2011 vond in onze kerk de rouwdienst plaats van mevrouw W. Eland-Wuijten, echtgenote van Arie Eland.

Mevrouw Eland is begraven in Made, op het kerkhof naast de kerk.

Het echtpaar Eland heeft lange tijd in het laatste huis aan de Vaartkant in Drimmelen-dorp gewoond.

Het echtpaar heeft enige jaren geleden haar intrek genomen in De Wijngaard te Made.

Beste (middelbare) scholier

Heb je bijles/huiswerkbegeleiding nodig in het vak Frans en/of Nederlands?

Ik ben bevoegd 2e graads docente en kom aan huis om jou te helpen.

Voor meer informatie kun je mailen of bellen naar:

marciaeland@gmail.com - 0627008835

't Voske
Café Restaurant

Biesboschweg 15
Oude Haven, Drimmelen
Telefoon: 0162 683521
www.restaurant-voske.nl

FOTO-IMPRESSIE RIETAAKDAGEN

Doop van de rietzaak door de "Drie Gezusters"

Volle tribune bij de opening

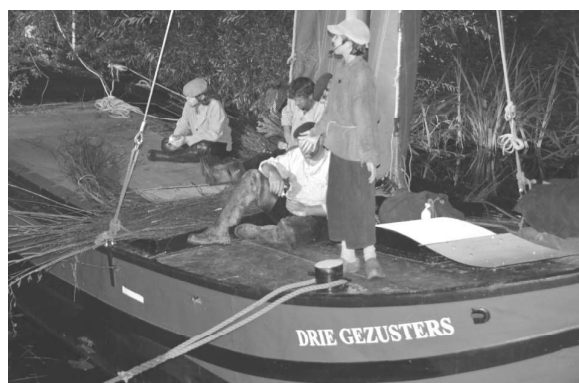
Ondanks het weer houdt het publiek de moed erin

Scène uit de musical Biesboschvolk

Oude rietaken in de Oude Haven

Scène uit de musical Biesboschvolk

O toch tonen

Socs

Op 21 juli 2011 is er bij Bas, Annechien en Indy, Herengracht 32, een tweeling geboren: links Xavier en rechts Skye.

Op 8 juli 2011 werd Carola v.d. Heuvel 50 jaar, Stationsweg 16

“UIT DE OUDE DOOS” VERLEDEN EN HEDEN VAN DRIMMELEN-DORP

De Batterij omstreeks 1915; alles staat er nog behalve de boom. Er is weinig veranderd, het ziet er alleen een stuk gezelliger uit.

